

Kniha Joela a laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo štyridsať

Jeff Pippenger

2026-02-03

Číslo štyridsať

Peter sa symbolicky nachádzal v Cézarej Filipovej v tretej hodine, na ceste do Cézarej Prímorskej a k deviatej hodine. Podľa Matúša a Marka boli o šesť dní neskôr Peter, Jakub a Ján na Vrchu premenenia. Lukáš hovorí o ôsmich dňoch, medzi Pániom a Vrchom. Od brán pekla v Cézarej Filipovej až po smrť na kríži, so zastávkou cestou na Vrchu premenenia. Tri kroky od Pánia k nedeľnému zákonu. Cézarea na začiatku, Vrch uprostred a Cézarea na konci. Peklo na začiatku, smrť na konci, s Božou slávou uprostred. Alfa vzburá, predstavená bránami pekla, a omega vzburá, predstavená smrťou Syna Božieho.

Cézarea Filipova je základom, lebo práve tam Kristus označil Skalu, na ktorej vybuduje svoju cirkev. Vrch premenenia je druhým krokom, kde je chrám dokončený a položený vrcholový kameň. Potom nasledoval tretí krok súdu na kríži.

A povedal im: Veru hovorím vám, že sú niektorí z tých, čo tu stoja, ktorí neokúsia smrti, kým neuvidia kráľovstvo Božie prichádzať s mocou. A po šiestich dňoch vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a Jána a vyviedol ich na vysoký vrch do samoty, iba ich samých; a premenil sa pred nimi. A jeho rúcho sa zaskvelo a bolo náramne biele ako sneh, tak ako ho nijaký bielič na zemi nemôže vybieliť. A ukázal sa im Eliáš s Mojžišom; a zhovárali sa s Ježišom.

A Peter odpovedal a riekol Ježišovi: Majstre, dobre je nám tu byť; a urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.

Lebo nevedel, čo by povedal, lebo sa veľmi báli. A objavil sa oblak, ktorý ich zatienil, a z oblaku zaznel hlas: Toto je môj milovaný Syn; toho počúvajte. A zrazu, keď sa rozhliadli okolo seba, nevideli už nikoho, iba samého Ježiša s nimi. A keď zostupovali z vrchu, prikázal im, aby nikomu nehovorili o tom, čo videli, dokiaľ Syn človeka nevstane z mŕtvych. A oni si toto slovo zachovali pre seba a spytovali sa jeden druhého, čo znamená vstať z mŕtvych. Marek 9:1–10.

Na vrchu Peter navrhuje postaviť stánok pre Mojžiša, Krista a Eliáša.

„Mojžiš prešiel smrťou, ale Michael zostúpil a dal mu život skôr, než jeho telo uzrelo porušenie. Satan sa usiloval zadržať telo a nárokoval si ho ako svoje; ale Michael vzkriesil Mojžiša a vzal ho do neba. Satan prudko brojil proti Bohu a obviňoval Ho z nespravodlivosti, že dopustil, aby mu bola odňatá jeho korisť; ale Kristus svojho protivníka nepokarhal, hoci to bolo skrze jeho pokušenie, že služobník Boží padol. Pokorne ho odkázal na svojho Otca slovami: „Pán nech ťa pokarhá.““

„Ježiš povedal svojim učeníkom, že niektorí z tých, čo stoja pri Ňom, neokúsia smrti, kým neuvidia kráľovstvo Božie prichádzať s mocou. Pri premenení sa toto zasľúbenie naplnilo. Tvár Ježiša sa tam zmenila a zažiarila ako slnko. Jeho rúcho bolo biele a žiarivé. Mojžiš bol prítomný, aby predstavoval tých, ktorí budú vzkriesení z mŕtvych pri druhom zjavení Ježiša. A Eliáš, ktorý bol vzatý bez toho, aby videl smrť, predstavoval tých, ktorí budú pri Kristovom druhom príchode premenení k nesmrteľnosti a budú vzatí do neba bez toho, aby okusili smrť. Učeníci s úžasom a bážňou hľadeli na velebnú Ježišovu slávu i na oblak, ktorý ich zatienil, a počuli hlas Boží v hrozivej velebnosti hovoriť: ‚Toto je môj milovaný Syn; Jeho počúvajte.‘“
Early Writings, 164.

Vrchol premenenia označuje tri stánky. Stánok Mojžišov na počiatku starovekého Izraela, stánok Kristov, ako je predstavený Jeho vtelením, a stánok, ktorým je stoštyridsaťštyritisíc, ako je predstavený Eliášom. Stoštyridsaťštyritisíc sú tí, ktorí neokúsia smrti, dokiaľ neuvidia druhý príchod Krista. Vrch označuje bod, v ktorom je pečať vtlačená na stoštyridsaťštyritisíc.

Príbytok sto štyridsaťštyritisíc je vztýčený v antitypickom sviatku Stánkov. Vrch označuje tých, ktorí neokúsia smrť, a predkladá troch svedkov, že keď uzrú slávu Božiu na vrchu, je to antitypický sviatok Stánkov.

Sú vzbudení ako Eliášov stánok, ktorý sa začal znovu stavať v roku 2023, keď boli vzkriesení Mojžiš aj Eliáš. Najprv bol položený základ, totiž jediný základ, ktorý možno položiť, a tým základom je Kristus, uholný a základný kameň. Potom je osadený vrcholový kameň, ktorý predstavuje zapečatenie stoštyridsiatichštyritisíc, ako je to znázornené na vrchu Premenenia. Na vrchu Peter, Jakub a Ján predstavujú tých, ktorí vskutku neokúsia smrť. Peter neskôr zaznamenal, že kráľovské kňazstvo sú tí, ktorí okusili, že Pán je dobrý, a ktorí boli duchovným domom. Okúsili život, a preto neokúsia smrť.

Ak ste len okúsili, že Pán je dobrotivý. Pristupujúc k nemu, k živému kameňu, síce ľuďmi zavrnutému, ale Bohom vyvolenému a vzácnemu, aj vy sa ako živé kamene budujete v duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. Preto sa aj v Písme hovorí: Hľa, kladiem na Sione uholný kameň, vyvolený, vzácny; a ten, kto verí v neho, nebude zahanbený. 1 Peter 2:3–6.

Slovo preložené ako „zahanbení“ znamená „hanbiť sa“. Ostatok je predstavený Petrom a ich radosť stojí v protiklade k tým, ktorí odmietli posolstvo neskorého dažďa. Kľúčom k stoštyridsaťštyritisíc, lebo Petrovi boli dané „kľúče“ od kráľovstva, je „hlavný uholný kameň“, ktorý bol položený na Sione. Tento kameň je obdivuhodný v očiach spravodlivých a kameňom pohoršenia pre opilcov Efraima.

Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, sa stal hlavným uholným kameňom. Toto sa stalo od Hospodina; v našich očiach je to obdivuhodné. Žalmy 118:22, 23.

Ježiš sa k týmto veršom vyjadril v závere podobenstva o vinici.

Ježiš im povedal: „Nikdy ste nečítali v Písmach: Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, stal sa kameňom uholným; to sa stalo od Pána a je to obdivuhodné v našich očiach? Preto vám

hovorím: Kráľovstvo Božie vám bude odňaté a bude dané národu, ktorý bude prinášať jeho ovocie. A kto by padol na tento kameň, rozbije sa; ale na koho by on padol, toho rozdrví na prach.“ Keď veľkňazi a farizeji počuli jeho podobenstvá, spoznali, že hovorí o nich. Ale keď sa ho chceli zmocniť, báli sa zástupu, pretože ho pokladali za proroka. Matúš 21:42–46.

Ktokoľvek prijme základné posolstvo, bude zlomený, lebo tou Skalou je Kristus a dielom evanjelia je ponížiť človeka až do prachu.

„Čo je ospravedlnenie vierou? Je to Božie dielo, ktoré zráža slávu človeka do prachu a koná pre človeka to, čo nie je v jeho moci vykonať pre seba samého. Keď ľudia spoznajú svoju vlastnú ničotnosť, sú pripravení byť odiati Kristovou spravodlivosťou. Keď začnú po celý deň chváliť a vyvyšovať Boha, vtedy sa hľadením premieňajú na ten istý obraz. Čo je znovuzrodenie? Je to zjavenie človeku, aká je jeho vlastná skutočná prirodzenosť, že sám v sebe nemá nijakej ceny.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 117.

Ktokoľvek zavrhuje základný kameň, bude zničený, ako to bolo v prípade starovekého Izraela pri naplnení Ježišovho použitia podobenstva o vinici. Židia zavrhlí Krista a zavrhlí aj Mojžiša, lebo keby boli verili Mojžišovi, boli by verili aj Kristovi. Zavrhlí Boží zákon a za učenie vydávali ľudské prikázania. Kristus, Mojžiš i Zákon sú všetko symboly základov a Kristus je jediný základ, ktorý môže byť položený; no Kristus ako základ je znázornený mnohými symbolmi. Mojžiš i Zákon sú obidvaja ilustráciami tejto skutočnosti. Kristus je jediný základ, no znamená to iba to, že ostatné základy v Jeho prorockom Slove sú jednoducho symbolmi niektorého aspektu Jeho charakteru.

Lebo iný základ nikto nemôže položiť okrem toho, ktorý je položený, a tým je Ježiš Kristus. 1. Korint'anom 3:11.

Ježiš je Slovo, a ako také pravidlá obsiahnuté v Jeho Slove predstavujú Jeho samého. Preto sestra Whiteová zaznamenáva, že Desatoro je prepisom Kristovho charakteru. On je Prvý i Posledný, a keď je takto predstavený, poukazuje to na skutočnosť, že Kristus vždy znázorňuje koniec vecí spolu s jej začiatkom. Ako Slovo je tiež „Pravda“ a pravda je prorockou osnovou. Je Lev z kmeňa Júdovho, keď spečat'uje a odpečat'uje svoje Slovo. Je tiež uholným kameňom, ktorý sa stáva vrcholovým kameňom. Uholný kameň je jednoducho znázornením Jeho samého ako základu, alebo prvého písmena hebrejského slova „pravda“. Vrcholový kameň je zavŕšeným dielom na chráme, a keď je uvedený do súladu s osnovou pravdy, vrcholový kameň je dvadsaťdva ráz mocnejší než uholný kameň. To, čo je obdivuhodné v očiach tých, ktorí okusili, že Pán je dobrý, je to, ako zásady osnovy pravdy zosúladené s uholným a vrcholovým kameňom označujú jeden z prorockých kľúčov, ktoré boli dané Petrovi.

Prvé písmeno alfa je jedno, ale posledné písmeno omega je dvadsaťdva. Millerove drahokamy žiaria ako slnko, ale keď muž so štetcom na prach zostavil drahokamy, boli desaťkrát jasnejšie. Poznanie, že koniec prorockej línie je rovnaký, ale mocnejší než začiatok prorockých línií, je „obdivuhodné“. Je to prvok Kristovho charakteru; je to jeden z kľúčov daných Petrovi na zviazanie stoštyridsaťštyritisíc.

Petrov „duchovný dom“ je schránka zo sna Williama Millera a zároveň Malachiášovou sýpkou desiatkov a obetí. Keď sa otvoria nebeské okná, jedna skupina je vyvrhnutá z miestnosti a druhá skupina je vhodená do schránky a dostáva biele ľanové rúcha Božej víťaznej cirkvi.

„Ľud Judska sa slávnostne a verejne zaviazal poslúchať Boží zákon. Keď však bol vplyv Ezdráša a Nehemiáša na určitý čas odňatý, mnohí odpadli od Hospodina. Nehemiáš sa vrátil do Perzie. Počas jeho neprítomnosti v Jeruzaleme sa vkradli zlá, ktoré hrozili skaziť národ. Modloslužobníci nielenže získali v meste oporu, ale svojou prítomnosťou poškvrnili aj samotné priestory chrámu. Prostredníctvom zmiešaného manželstva vzniklo priateľstvo medzi veľkňazom Eljášibom a Tóbijom Ammonitským, úhlavným nepriateľom Izraela. V dôsledku tohto bezbožného spojenectva Eljášib dovolil Tóbijovi obsadiť komnatu patriacu k chrámu, ktorá sa dovtedy používala ako skladisko desiatkov a darov ľudu.“

„Pre krutosť a vierolomnosť Ammonitov a Moabitov voči Izraelu Boh prostredníctvom Mojžiša vyhlásil, že majú byť navždy vylúčení zo zhromaždenia Jeho ľudu. Pozri Deuteronomium 23,3–6. Na vzdor tomuto slovu veľkňaz odstránil dary uskladnené v komore Božieho domu, aby uvoľnil miesto tomuto predstaviteľovi zavrhnutého národa. Väčšie pohrdanie Bohom sa ani nemohlo prejavovať, než keď bola takáto priazeň preukázaná tomuto nepriateľovi Boha a Jeho pravdy.“

„Po návrate z Perzie sa Nehemiáš dozvedel o tejto smelnej profanácii a bezodkladne podnikol kroky, aby votrelca vyhnal. ‚Veľmi ma to zarmútilo,‘ vyhlasuje; ‚preto som všetko domáce zariadenie Tóbiju vyhádzal z komory. Potom som rozkázal, aby komory očistili; a znovu som tam priniesol nádoby Božieho domu, aj pokrmovú obeť a kadidlo.“

„Nielenže bol chrám znesvätený, ale aj obete boli nesprávne použité. To malo sklon odrádzať ľud od štedrosti. Stratili svoju horlivosť a zápal a neochotne odovzdávali svoje desiatky. Pokladnice domu Hospodinovho boli slabo zásobené; mnohí zo spevákov i iných, ktorí slúžili v chrámovej službe, pretože nedostávali dostatočnú podporu, opustili Božie dielo, aby pracovali inde.

„Nehemiáš sa pustil do nápravy týchto zneužití. Zhromaždil tých, ktorí opustili službu v dome Hospodinovom, ‚a postavil ich na ich miesto‘. To vdýchlo ľudu dôveru a celý Júda prinášal ‚desiatok z obilia, z muštu a z oleja‘. Muži, ‚ktorí boli pokladaní za verných‘, boli ustanovení za ‚správcov nad pokladnicami‘, ‚a ich úradom bolo rozdeľovať ich bratom‘.“ Proroci a králi, 669, 670.

Keď Nehemiáš „vyhodil Tóbiju“, predobrazoval tým Krista, ktorý vyhnal peňazomencov z toho istého chrámu. Nešlo iba o chrám, ale o samotnú miestnosť v chráme, kde sa uschovávali desiatky. Keď Eliakím, Filadelfský, nahradil Šebnu, Laodicejského, Šebna bol správcom pokladu, ktorý bol vrhnutý do ďalekej krajiny.

Takto hovorí Pán, Hospodin zástupcov: Choď, vojdí k tomuto správcovi, k Šebnovi, ktorý je nad domom, a povedz: Čo tu máš a koho tu máš, že si si tu vytesal hrob, ako ten, čo si vysoko vytesáva hrob a v skale si vydlabáva príbytok? Hľa, Hospodin ťa prudko odhodí preč a iste ťa zahalí. Veru, prudko ťa zatočí a hodí ako loptu do rozľahlej krajiny; tam zomrieš a tam budú

vozy tvojej slávy na hanbu domu tvojho pána. A zažením ťa z tvojho úradu a z tvojho postavenia ťa strhne dolu.

A stane sa v ten deň, že povolám svojho služobníka Eljakíma, syna Chilkijovho. Oblečím ho do tvojho rúcha a upevním ho tvojím pásom a odovzdám tvoju vládu do jeho ruky. A bude otcom obyvateľom Jeruzalema i domu Júdovho. A kľúč od domu Dávidovho položím na jeho plece; keď otvorí, nikto nezavrie, a keď zavrie, nikto neotvorí.

A upevním ho ako klinec na pevnom mieste; a bude slávnym trónom domu svojho otca. A povesia naňho všetku slávu domu svojho otca, výhonky i potomstvo, všetky nádoby malej miery, od nádob na čaše až po všetky nádoby na džbány. V ten deň, hovorí Hospodin zástupov, bude odstránený klinec upevnený na pevnom mieste, bude zoťatý a padne; a bremeno, ktoré bolo na ňom, bude odťaté, lebo Hospodin to povedal. Izaiáš 22:15–22.

V deň, keď bude Šebna, nerozumný Laodicejčan, vyvrhnutý, bude Eliakímovi odovzdaná vláda nad víťaznou cirkvou. Keď Kristus očisťuje chrám stoštyridsiatich štyroch tisíc od sutiny, ktorá prikryla vzácne drahokamy, ukazuje, že „prikryje“ tých, ktorých predstavuje Šebna. Skôr než sa otvorili nebeské prieduchy, drahokamy boli prikryté sutinou, a keď je sutina vyvrhnutá, potom je sutina prikrytá hanbou. Sen Williama Millera označuje zapečatenie stoštyridsiatich štyroch tisíc.

Schránka je Malachiášovou sýpkou, Petrovým duchovným domom a Eliášovým stánkom, ktorý si Peter želal postaviť. Muž s kefou na prach znázorňuje zapečatenie sto štyridsiatich štyroch tisíc, keď vhadzuje klenoty do schránky. Malachiáš označuje skúšku, ktorá dokazuje, že sa Boží ľud k Nemu skutočne navrátil.

Vtedy tí, čo sa boja Hospodina, hovorili jeden s druhým; a Hospodin pozoroval a počul to, a bola napísaná pred ním pamätná kniha pre tých, čo sa boja Hospodina a myslia na jeho meno. A budú moji, vraví Hospodin zástupov, v ten deň, keď si zhromaždím svoje klenoty; a zľutujem sa nad nimi, ako sa človek zľutúva nad svojím synom, ktorý mu slúži. Vtedy sa navrátite a rozoznáte rozdiel medzi spravodlivým a bezbožným, medzi tým, kto slúži Bohu, a tým, kto mu neslúži. Malachiáš 3,16–18.

Návrat je v tomto úryvku kľúčovým slovom, lebo Boh vyzýva svoj ľud, aby sa navrátil k Nemu, no zároveň tento ľud vyzýva, aby Ho skúšal tým, že navráti desiatky a obetné dary; a príde aj čas, keď sa spravodliví „navrátia“ a tým budú „rozoznávať“ medzi múdrymi a bláznivými. Tí, ktorí sa báli Hospodina a ktorí premýšľali o Jeho mene, sú tými, čo majú byť zástavou stoštyridsiatich štyroch tisíc.

Bázeň pred Hospodinom je prvou skúškou, takže keď šestnásty verš hovorí: „vtedy tí, ktorí sa báli Hospodina“, odkazuje späť do prorockého rozprávania.

Vaše slová boli tvrdé proti mne, hovorí Hospodin. A vy hovoríte: Čo sme hovorili tak mnoho proti tebe? Hovorili ste: Darom je slúžiť Bohu; a aký osoh máme z toho, že sme zachovávali jeho ustanovenie a že sme chodili smutní pred Hospodinom zástupov? A tak teraz blahoslavíme pyšných; áno, tí, ktorí páchajú bezbožnosť, sú pozdvihnutí; áno, aj tí, ktorí pokúšajú Boha, bývajú vyslobodení. Malachiáš 3,13–15.

Malachi hovorí: „a teraz nazývame pyšných šťastnými.“ Opilci Efraima sú nazvaní „korunou pýchy“ a radujú sa, keď si myslia, že Mojžiš a Eliáš, tí dvaja proroci, ktorí ich trápili, sú mŕtvi. Boli takí šťastní, že si navzájom posielali dary.

A ich mŕtve telá budú ležať na ulici veľkého mesta, ktoré sa duchovne nazýva Sodoma a Egypt, kde bol ukrižovaný aj náš Pán. A ľudia z národov a kmeňov a jazykov a ľudstiev budú hľadiť na ich mŕtve telá tri a pol dňa a nedovolia, aby ich mŕtve telá boli uložené do hrobov. A tí, čo bývajú na zemi, budú sa nad nimi radovať a veseliť a budú si navzájom posielat' dary, pretože títo dvaja proroci trápili tých, čo bývajú na zemi. Zjavenie 11:8–10.

Pyšní sú šťastní od 18. júla 2020 až do roku 2023. Dňa 18. júla 2020 bolo posolstvo „tvrdé“ proti „Pánovi“. Dňa 18. júla 2020 sme nerozpoznali, ako hrozne sme hovorili proti Bohu a Jeho Slovu. Sklamani sme vstúpili do času otáľania, ako ho predstavuje nárek: „Darmo je slúžiť Bohu; a aký úžitok máme z toho, že sme zachovávali jeho ustanovenie a že sme chodili smutní pred Hospodinom zástupov?“ To je rovnobežné s nárekom Jeremiáša, keď znázorňuje prvé sklamanie.

Nesedel som v zhromaždení posmievačov ani som sa neradoval; sedel som osamotene pre tvoju ruku, lebo si ma naplnil rozhorčením. Prečo je moja bolesť neprestajná a moja rana nevyliciteľná, ktorá sa nechce dať uzdraviť? Či mi budeš celkom ako klamár a ako vody, ktoré zlyhávajú? Jeremiáš 15:17, 18.

Naše slová boli smelé v predpovedi 18. júla 2020 a vtedy sme ešte nevedeli, akú ťažkú vzburu sme spáchali. Pri sklamaní už prebiehal čas meškania, zatiaľ čo jedna skupina smútila a druhá sa radovala. V tomto kontexte Malachiáš uvádza:

Vtedy sa tí, ktorí sa boja Hospodina, zhovárali jeden s druhým; a Hospodin pozorne počúval a počul to, a pred ním bola napísaná pamätná kniha pre tých, ktorí sa boja Hospodina a myslia na jeho meno. A budú moji, hovorí Hospodin zástupov, v ten deň, keď učiním svoje klenoty; a ušetřím ich, ako človek šetrí svojho vlastného syna, ktorý mu slúži.

Vtedy sa navrátite a rozoznate rozdiel medzi spravodlivým a bezbožným, medzi tým, kto slúži Bohu, a tým, kto mu neslúži. Malachiáš 3,16–18.

V roku 2024 prišla základná skúška znázornená ako bázeň pred Hospodinom. V tejto skúške sa zjavili dve triedy a skupina, ktorá tieto dve triedy tvorila, sa počas troch a pol dňa často navzájom rozprávala na pravidelných stretnutiach cez Zoom. Hospodin načúval ich rozhovorom. Trieda, ktorá sa bála Hospodina, premýšľala o Jeho mene; Palmoni, Lev z kmeňa Júdovho, Alfa a Omega, Pravda, Slovo, Predivný Jazykovedec, uholný a vrcholný kameň, Baránok, nebeský Veľkňaz, Chrám, Skala. Tí, ktorí sa dostali do tej knihy, majú byť klenotmi na korune predstavujúcej zástavu kráľovstva slávy. Keď zostaví tieto klenoty, vtedy sa vrátia a rozlíšia medzi spravodlivým a bezbožným. Keď vloží klenoty do schránky, vtedy sa rozozná, kto je bláznivý a kto je múdry.

Malachiáš zaznamenáva:

Navráťte sa ku mne a ja sa navrátim k vám,

Ale vy ste povedali: „V čom sa máme navrátiť?“

Prineste všetky desiatky do zásobárne, aby bol pokrm v mojom dome, a skúste ma teraz v tomto, hovorí Hospodin zástupov, či vám neotvorím nebeské prieduchy a nevylejem na vás požehnanie, takže nebude dosť miesta, aby ste ho obsiahli.

Sýpka je schránka a desiatky sú múdre panny. Sýpka je Božie Slovo vložené do nového rámca pravdy. Drahokamy, ktoré sú vhadzované do tejto schránky, sú pravdy spojené s posolstvom Polnočného volania. Desiatky boli uchovávané v určitej miestnosti v chráme, ako je to označené pri Nehemiášovom očistení. Schránka a sýpka, čiže Petrova duchovná stavba, predstavujú Boží chrám a drahokamy predstavujú ľudské chrámy, ktoré sú spojené s Božstvom v skryši Najvyššieho. Ľudských poslov nemožno oddeliť od Božského posolstva. Drahokamy sú Božími poslami a zároveň sú aj posolstvom, ktoré zvestujú. Inšpirácia často stotožňuje posolstvo a posla ako jednotu.

„Boh povolal svoju cirkev v tejto dobe, tak ako povolal staroveký Izrael, aby stála ako svetlo na zemi. Mocným sekáčom pravdy, posolstvami prvého, druhého a tretieho anjela, ich oddelil od cirkvi i od sveta, aby ich priviedol do svätej blízkosti k sebe samému. Urobil ich správcami svojho zákona a zveril im veľké pravdy proroctva pre tento čas. Tak ako sväté výroky zverené starovekému Izraelu, aj toto je svätá dôvera, ktorá sa má oznámiť svetu. Traja anjeli zo Zjavenia 14 predstavujú ľud, ktorý prijíma svetlo Božích posolstiev a vychádza ako Jeho nástroj, aby nechal zaznieť výstrahu po celej šírke i dĺžke zeme. Kristus vyhlasuje svojim nasledovníkom: ‚Vy ste svetlo sveta.‘ Každý duši, ktorá prijíma Ježiša, hovorí kríž Golgoty: ‚Hľad’te na hodnotu duše: ‚Chod’te po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu.‘“ Nič nesmie byť dovolené, aby bránilo tomuto dielu. Je to dielo zo všetkých najdôležitejších pre tento čas; má siahať tak ďaleko ako večnosť. Láska, ktorú Ježiš prejavil k duším ľudí v obeti, ktorú priniesol za ich vykúpenie, bude podnecovať všetkých Jeho nasledovníkov.“
Testimonies, zväzok 5, 455.

Tieto pojmy začneme spájať v nasledujúcom článku.

„Počas posledných päťdesiatich rokov svojho života som mala vzácne príležitosti získať skúsenosť. Mala som skúsenosť s posolstvami prvého, druhého a tretieho anjela. Anjeli sú predstavení tak, že letia prostriedkom neba, ohlasujú svetu posolstvo výstrahy a majú priamy vzťah k ľudu žijúcemu v posledných dňoch dejín tejto zeme. Nikto nepočuje hlas týchto anjelov, lebo sú symbolom, ktorý predstavuje Boží ľud pôsobiaci v súlade s nebeským vesmírom. Muži a ženy, osvietení Duchom Božím a posvätení skrze pravdu, ohlasujú tieto tri posolstvá v ich poradí.

„Zohrávala som úlohu v tomto slávnostnom diele. Takmer celá moja kresťanská skúsenosť je s ním prepletená. Sú takí, ktorí teraz žijú a majú skúsenosť podobnú tej mojej. Rozpoznali pravdu rozvíjajúcu sa pre tento čas; držali krok s veľkým Vodcom, Kniežat’om Hospodinovho vojska.

„Pri ohlasovaní týchto posolstiev bolo naplnené každé podrobné určenie proroctva. Tí, ktorí mali tú výsadu zohrať úlohu pri ohlasovaní týchto posolstiev, získali skúsenosť, ktorá má pre nich najvyššiu hodnotu; a teraz, keď sa nachádzame uprostred nebezpečenstiev týchto posledných dní, keď bude zo všetkých strán počuť hlasy hovoriace: ‚Tu je Kristus,‘ ‚Tu je

pravda'; zatiaľ čo snahou mnohých je rozkolísať základ našej viery, ktorý nás vyviedol z cirkvi a zo sveta, aby sme stáli ako zvláštny ľud vo svete, podobne ako Ján bude vydané naše svedectvo:“

„To, čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadeli a čoho sa naše ruky dotýkali, o Slove života; ... to, čo sme videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami.“

„Svedčím o veciach, ktoré som videl, o veciach, ktoré som počul, o veciach, ktorých sa moje ruky dotýkali o Slove života. A viem, že toto svedectvo je od Otca i od Syna. Videli sme a svedčíme, že moc Ducha Svätého sprevádzala predkladanie pravdy, napomínajúc perom i hlasom a podávajúc posolstvá v ich poradí. Poprieť toto dielo by znamenalo poprieť Ducha Svätého a zaradilo by nás to do spoločnosti tých, ktorí odpadli od viery a dali sa zviest' zvodnými duchmi.“

„Nepriateľ uvedie do činnosti všetko, aby vykorenil dôveru veriacich v piliere našej viery v posolstvách minulosti, ktoré nás postavili na vyvýšenú platformu večnej pravdy a ktoré ustanovili dielo a dali mu jeho ráz. Pán, Boh Izraela, vyviedol svoj ľud a odhaľoval mu pravdu nebeského pôvodu. Jeho hlas bolo počuť a stále je počuť, ako hovorí: Postupujte od sily k sile, od milosti k milosti, od slávy k sláve. Dielo sa upevňuje a rozširuje, lebo Pán, Boh Izraela, je obranou svojho ľudu.“

„Tí, ktorí sa pravdy držia len teoreticky, akoby iba končekmi prstov, ktorí jej zásady nevniesli do vnútornej svätyne duše, ale životne dôležitú pravdu ponechali na vonkajšom nádvorí, neuvidia nič posvätné v minulých dejinách tohto ľudu, ktoré z neho urobili to, čím je, a ustanovili ho za horlivých, rozhodných, misionárskych pracovníkov vo svete.“

„Pravda pre tento čas je vzácna, ale tí, ktorých srdcia neboli zlomené pádom na Skalu, Krista Ježiša, neuvidia ani nepochopia, čo je pravda. Prijmú to, čo lahodí ich predstavám, a začnú budovať iný základ než ten, ktorý je položený. Budú lichotiť svojej vlastnej márnivosti a sebaucte v domnení, že sú schopní odstrániť piliere našej viery a nahradiť ich piliermi, ktoré si sami vymysleli.“

„Takto to bude pokračovať, kým bude trvať čas. Každý, kto dôkladne študoval Bibliu, uvidí a pochopí vážne postavenie tých, ktorí žijú v záverečných výjavoch dejín tejto zeme. Pocítia vlastnú nedostatočnosť a slabosť a za svoju prvoradú úlohu budú pokladať to, aby mali nielen podobu zbožnosti, ale živé spojenie s Bohom. Neodvážia sa odpočívať, kým sa v nich nesformuje Kristus, nádej slávy. Ja zomriem; pýcha bude z duše vypudená a budú mať Kristovu tichosť a nežnosť.“ Notebook Leaflets, 60, 61.